

àrea pública

**COMPAREIXENÇA DE CCOO DAVANT PROPOSICIÓ DE LA LLEI D'ESTABILITZACIÓ
DE LES TREBALLADORES I ELS TREBALLADORS DEL SECTOR PÚBLIC
29 D'OCTUBRE DE 2021**

Benvolgudes diputades i benvolguts diputats.

És un honor per a les CCOO ser avui a la seu de la sobirania del poble de Catalunya, per explicar les nostres opinions en el tràmit parlamentari d'aquesta llei.

Venim aquí com l'organització sindical més gran del país i, com a tal, no representem interessos corporatius, sinó del conjunt de la classe treballadora. No som un canal de Telegram ni un perfil de Twitter. Representem la totalitat de la classe treballadora: la que requereix els serveis públics per a la seva vida, la que en algun moment voldria treballar per a alguna Administració, i la que ara mateix hi està treballant, tant de manera indefinida com temporal.

És important saber amb qui es parla, ja que no és el mateix intentar solucionar un problema des de la seva globalitat, mirant des de tots els punts de vista i des de totes les parts implicades, que mirar-lo des del punt de vista d'una de les parts afectades per la problemàtica, encara que pugui ser la que més l'estigui patint.

També és important saber que CCOO som el sindicat majoritari dins de les administracions públiques catalanes i, juntament amb la UGT, som els únics sindicats presents a totes: universitats públiques, ajuntaments, diputacions, educació, sanitat, justícia, cossos de seguretat i prevenció, serveis socials i altres serveis generals de la Generalitat i el seu sector públic. Així mateix som el sindicat majoritari al conjunt de les administracions públiques d'Espanya, que té unes competències en matèria de funció pública que no podem obviar.

Abans d'entrar en la proposició de llei per a la qual se'ns cita avui, volem remarcar l'extrema gravetat del problema de la temporalitat a les administracions públiques. Un problema que

han ocasionat els governs de totes les administracions amb les seves decisions polítiques des de fa molts anys i que estem pagant doblement.

Les primeres víctimes d'aquesta situació són els treballadors i treballadores que han estat sotmesos a un abús de temporalitat i que pateixen una situació d'angoixa perquè no tenen un horitzó clar d'estabilitat laboral.

També ho paga, però, la ciutadania, que no pot rebre el millor servei. Això no és per la manca de professionalitat del treballador o treballadora temporal, sinó pel fet que, en algunes ocasions, podria no actuar amb la mateixa llibertat que si fos indefinit. Recordem que la funció pública està pensada per garantir els drets de ciutadania independentment del poder polític, i això només es pot aconseguir amb treballadores i treballadors amb seguretat laboral.

Entrant ja en la proposició de llei, compartim la gran majoria de la redacció de l'exposició de motius, sobretot perquè, com ja hem dit, compartim la problemàtica de l'elevada temporalitat a les administracions públiques i la necessitat de donar-hi una solució. La nostra experiència sindical, però, ens porta però a fugir de solucions simples davant de problemes complexos, com és l'actual. Les situacions que tenim a les diverses administracions són molt diferents, tant pel que fa a la durada com l'origen.

Per això fa anys que treballem, juntament amb altres organitzacions sindicals i les diferents administracions públiques, per trobar solucions que consolidin els llocs de treball coberts de manera irregular amb personal temporal, que estabilitzin les persones que els ocupen i que han patit un abús de temporalitat, com defineix el mateix TJUE, i que tot es faci amb la màxima seguretat jurídica. Nosaltres no podem avalar que les presses i les solucions "imaginatives" acabin generant problemes greus en un futur proper.

Creiem necessari, doncs, fer algunes puntualitzacions a la redacció a propòsit de la qual se'ns demana opinió:

1. La magnitud del problema és superior a la que exposa el document. Així, es quantifica en 212.000 les persones que formen part del sector públic català, mentre que per a CCOO el nombre és superior. Tal com recull l'informe que vam presentar el juny del 2021 i que vam enviar a les adreces electròniques dels membres d'aquesta comissió, a la Generalitat de Catalunya treballen més de 173.000 persones, més de 79.000 al seu sector públic, més de 85.000 al sector local i més de 31.000 a les universitats públiques. En total, més de 370.000 persones. En aquell mateix document, les CCOO vam realitzar un càlcul propi i, per arribar al 8% de temporalitat, necessitem convocar un mínim de 100.000 places en els propers anys.

2. Quan es parla que la temporalitat ha crescut en els darrers dos anys, s'obvia la pandèmia. Per ser rigorosos, aquests anys hem incrementat alguna part de les plantilles, com l'educativa, bàsicament, per poder fer-hi front. Segurament, si no haguéssim patit la pandèmia, la temporalitat s'hauria reduït amb els processos selectius previstos pels acords sindicals del 2017 i del 2018.
3. Es fa una lectura, sembla que crítica, dels acords subscrits per l'Administració i els sindicats CCOO i UGT, per reduir la temporalitat. Sembla que aquests no hagin tingut cap efecte substancial, quan el problema no han estat els acords, sinó l'incompliment d'aquests per part de moltes administracions. Amb diferències fins i tot dins de la Generalitat. Alguns departaments, com el d'Educació, han realitzat una bona feina, bastant treballada amb la part sindical. En canvi, d'altres han estat lents i no han pactat les convocatòries, tal com hem denunciat en les diverses meses sectorials i també en les meses generals. Tot i que no només allà. En la compareixença del 25 de setembre de 2018, davant d'aquesta mateixa comissió, vam cridar l'atenció sobre la problemàtica de la temporalitat. Desconeixem si el Parlament ha insistit al Govern de la Generalitat per trobar una solució a aquesta problemàtica.
4. Respecte dels fonaments jurídics, ens preocupa el que llegim. Com a desconegedor de la pràctica parlamentària, no sé si aquesta proposició de llei passa prèviament pels lletrats del Parlament. El que sí que podem dir, avalats pel Gabinet Tècnic i Jurídic de CCOO, és que es fa una utilització esbiaixada d'aquests. Se centra en la resolució del TJUE del 19 de març del 2020. Una resolució molt bona que hem utilitzat abastament en la nostra negociació col·lectiva, però que en aquesta exposició de motius considerem, amb tots els respectes, que s'està utilitzant de manera esbiaixada. Ens preocupa que en aquesta cambra, seu de la sobirania popular, no s'analitzi amb el rigor que requereix. Per exemple, s'utilitza en la redacció de la llei l'expressió "*frau de llei*", que no surt enlloc en cap resolució del TJUE. A més, però, se salta una part molt important de les declaracions d'aquesta resolució: bàsicament, la tercera:

"...incumbe al órgano jurisdiccional nacional apreciar, con arreglo al conjunto de normas de su Derecho nacional aplicables, si la organización de procesos selectivos destinados a proveer definitivamente las plazas ocupadas con carácter provisional por empleados públicos nombrados en el marco de relaciones de servicio de duración determinada, la transformación de dichos empleados públicos en «indefinidos no fijos» y la concesión a estos empleados públicos de una indemnización equivalente a la abonada en caso de despido

improcedente constituyen medidas adecuadas para prevenir y, en su caso, sancionar los abusos derivados de la utilización de sucesivos contratos o relaciones laborales de duración determinada o medidas legales equivalentes.”

És a dir, que creiem que la solució per la qual aposta aquesta proposició de llei no queda emmarcada en la resolució a què es fa esment.

5. Hem de fer algun comentari també respecte de l'afirmació que *“les treballadores temporals, majoritàriament ja han superat un procés selectiu i que, quan no ha estat així, és responsabilitat de l'Administració”*. Això és així en moltes ocasions, tot i que no en totes, i no sempre per responsabilitat de l'Administració.

Per exemple, el personal docent i el personal laboral de la Generalitat hi accedeix mitjançant una borsa de treball, presentant únicament la titulació i després s'ordena en funció dels mèrits. En el cas del personal docent, això és així gràcies a un acord signat en solitari per CCOO l'any 1995, i així volem continuar. Demanem al poder legislatiu que en tot cas, insti les administracions a negociar amb la representació sindical com ha de ser aquest accés per cobrir vacants, però no que pugui donar eines per posar fi a la negociació col·lectiva quan aquesta ha donat fruits.

6. Pel que fa a la proposta concreta de l'article 3 de la proposició, voldríem saber si la interpretació que en fem és correcta. Ens sembla llegir que es proposa la creació d'una nova figura d'empleat o empleada públic, quan aquest faci 3 anys que treballa a l'Administració, sense tenir en compte com hi ha accedit, i que romandrà en aquell lloc de treball de manera indefinida fins a la seva jubilació. És una proposta que ens genera alguns interrogants:

- Tindria aquesta figura la necessària seguretat jurídica? És a dir, les impugnacions que qualsevol persona que se sentís perjudicada, serien aturades pels tribunals, des dels de primera instància fins al Tribunal Constitucional?
- Es considera positiu que una persona hagi de passar tota la seva carrera professional al mateix lloc de treball?
- Seria positiu per al mateix servei públic que un percentatge tan important de la seva plantilla hagi d'estar de manera indefinida al mateix lloc de treball?
- Es considera adequat restringir les possibilitats de trasllat del personal funcionari?
- Podria ser que aquest sistema eliminés la necessitat de realitzar més oferta pública d'ocupació i d'aquí a pocs anys ens trobem amb una administració formada per treballadors i treballadores assignats per a tota la seva vida laboral a una mateixa plaça?

Això no vol dir que no pugui ser una proposta útil en determinats casos específics, com, per exemple, en persones properes a la jubilació, però tenim molts dubtes de la manera en què es planteja aquí.

Com que crec que ha quedat clar, per a CCOO aquesta proposició de llei genera moltes incerteses, tant pel contingut com pel fet que obvia la legislació espanyola, que delimita clarament els principis d'accés a la funció pública i fixa aquelles matèries que han de tenir caràcter bàsic, entre les quals, aquella a què es refereix aquesta proposició de llei.

Els treballs d'aquesta comissió estan sent contemporanis del debat al Congreso de los Diputados y Diputadas, d'un projecte de llei sobre temporalitat. Un projecte de llei que ha de discutir 182 esmenes en aquests moments, moltes de les quals presentades pels seus grups al Congrés espanyol. Unes esmenes sobre un text fruit de la negociació col·lectiva amb el Govern d'Espanya, que ha actuat com a patronal del conjunt de les administracions públiques, coordinades en la respectiva Conferència Sectorial. Una negociació col·lectiva que es va tancar amb un acord amb les tres principals forces sindicals del conjunt de les administracions públiques. Un acord que hem valorat molt positivament des de CCOO, ja que ens permet avançar en el nostre doble objectiu:

- Posar fi a l'elevadíssima temporalitat de les nostres administracions, que afecta molt negativament totes les treballadores i treballadors temporals, que no disposen de la seguretat d'una feina fixa.
- Aconseguir que els processos selectius disposin de totes les garanties jurídiques i que valorin al màxim l'experiència d'aquestes persones durant els anys en què han estat garantint un servei públic.

Els grups parlamentaris, després de molts anys sense legislar sobre aquesta qüestió i deixant que la problemàtica de la temporalitat anés creixent, ara tenen la possibilitat de millorar l'acord. Els hi demanem, però, que es faci amb rigor i consens, també amb les organitzacions sindicals que assumim la responsabilitat de la negociació col·lectiva. No pot ser que es defensin unes coses quan s'és al govern i unes altres, completament diferents, quan no s'hi és. Davant una situació excepcional, CCOO estem absolutament d'acord a trobar solucions extraordinàries, però tothom, sobretot els i les que tenim responsabilitats, hem de tenir clar que cal garantir la seguretat jurídica i, per tant, que els processos no quedin invalidats més endavant per algun tribunal.

No actuïn com a empitjoradors. Busquin solucions. No facin com la ultradreta espanyola, que intenta boicotejar-ho mitjançant un recurs d'inconstitucionalitat, que és un instrument que perverteixen amb molta facilitat. Ara, la responsabilitat és seva. Aquí i a Madrid. El que

els demanem és que no juguin amb la gent. Que no parlin de solucions miraculoses. Que les seves propostes estiguin avalades pels seus gabinets jurídics i pels lletrats de les cambres legislatives. Que instin la Funció Pública catalana a complir els acords d'estabilització en vigor, a negociar de veritat les bases de les convocatòries, i a fer que aquestes valorin, de manera especial, la llarga experiència de tantes empleades i empleats públics. Són la representació del poble de Catalunya i han de ser dignes d'aquest paper.